

MOJE ÄŒERNÄ• KAMARÄ•DKA

ÄŒEtrtek, 09 listopad 2023

Když někdo tváří se, že zvědavě, tak je mi v prvotním úvodu, když to zvědavě a v druhém úvodu bych onoho tyрана zadupala to jině - kdy se stane zločin, který se má být smysluplný a v souladu se zákonem vyšetřit, nejde do toho vkládat emoce. Já mám americké filmy o tom, jak se policista vrhá na zvrhláka, který zranil dítě a dítěvi mu co proto, sice mnozí lidem lahodí, nicméně v praxi je to nepoužitelné. Jednak je to regulárně zneužití pravomoci veřejného činitele a jednak se ten, s kterým emoce cloumají, daleko nedostane. Takové věci je třeba pátímat s chladnou hlavou.

Ale to jen na okraj, chci vám povědět o svém zvědavěti. Chovámi totiž potkana - vlastní potkanici, holčičku.

Jak jsem k vám přišla? Jeden pán, kterému jsem docela pomohla (nebudu vám říkat jak, protože to není důležité) se mi chtěl za každou cenu nějak odvděčit. Skoro nic nemá - a má moc rád zvědaváta. Na psy nemá prostor ani peníze a tak choval potkany. Proto jsem ovšem ze zájmu o děti ani odmítl v podobě alkoholu a nevěřte, nikdy neberu, přinesl mi například džus - kdy se narodily jeho potkanici potkátky, donesl mi vybrat z pěti kráskám.

Čtyři byly černobílé skvrnitě, ale jedna byla celá černá. A neregistrovala se jako vědecký ostatní, ale seděla v klidu a koukala na mě. To bude filozof a myslitel! (zaradovala jsem se jako F. Ringo, když si vyběhl rat svého dobrmana).

Když jsem posléze vzala myslitele do ruky, viděla jsem, že je to vlastní myslitelka... A myslitelka mi hned zalezla do rukávu, usala se tam a odmítala i přímou snahu prosby tento prostor opustit. Bylo jasné, že mě dvě jsme se hledaly, a jsme se našly. Tak jsem přišla k své myšince...

Když jsem přišla z práce, dám si ji na klávesnici a chovámi ji, a ona přivítá mě blahem a pěstane hřbet umělkem i fousama, a je na mě vidět, jak se jí - to strašně - a já jí drbu za ouškama, nebo koukáme spolu na televizi a ona buď usne, nebo se myje, sedá mi na rameni, a jak se vehementně olizuje, tak mi občas blázně na ucho... Nebo okusuje piškot a drobá - mi ho do klávesnice. A já se věc nezlobám.

Kdybych chtěl někdo ublížit, asi bych mu usekla maetou hlavu :-)). A to má, když mi někdo křivě, že je to hnusná velká myš s olýsalým ocasem. Přijeme spolu v symbióze - to zvědavě si nechá ode mne lábit absolutně vědecky. Já od něj taky. Jsem prostě součástí její smečky, a myslím, že nevěc, ale rovnocenný partner.

Naše smečka má totiž jen dva členy. Na ostatní obyvatelé domácnosti svorně kašleme a do smečky je nebereme. Život s tvorem, kterým ostatní opovrhují a ohrnují nad nám, je prostě skvělé. Tvor má olýsalý ocas, velkou bílou tlapku, lůžko zuby, dám přímé jeho spatření - vydá jen

piÅ¡tÅ- a pÅ¡novÅ© se otÅ™Å¡ajÅ- odporem.

Jmenuje se DafnÅ©. Moje DafnÅ©.

Miki